

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové projednal v neveřejném zasedání konaném dne 30. června 2026 **odvolání státního zástupce a obžalovaných 1. [REDACTED],** narozeného [REDACTED] trvale na adrese [REDACTED], **2. [REDACTED],** narozeného [REDACTED], trvale na adrese [REDACTED], s adresou pro doručování [REDACTED] **3. [REDACTED],** narozeného [REDACTED], trvale na adrese [REDACTED], s adresou pro doručování [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 22. 1. 2026, číslo jednací 2 T 176/2024-1155, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), e) tr. řádu se k odvolání státního zástupce a obžalovaných napadený rozsudek **zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc vrací Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou.**

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými tím, že (zjednodušeně řečeno) v návaznosti na dřívější nabídku koupě amerických dolarů a poté, co od [REDACTED] nabyli povědomí o tom, že tyto americké dolary jsou pravděpodobně padělky, projevil [REDACTED] a [REDACTED] zájem o nákup takových bankovek amerických dolarů (USD) o nominální hodnotě 100 USD, jejichž nákup by jim za cenu odpovídající zlomku této nominální hodnoty zprostředkoval [REDACTED] v [REDACTED], následně nejméně v jednom případě všichni tři společně za účelem nákupu padělků bankovek odletěli dne [REDACTED] 2023 do [REDACTED] s pravidelným příletem v 18:45 hod., kde ještě téhož dne [REDACTED] zavedl [REDACTED] a [REDACTED] na dohodnuté místo setkání s prodejci padělků, s nimiž v zastoupení [REDACTED] a [REDACTED] v jejich přítomnosti jednal o množství a ceně nakupovaných padělků, po dohodě s prodejci nakoupil [REDACTED] nejméně 3 padělané bankovky nominální hodnoty 100 USD za celkem 120 EUR a [REDACTED] nejméně jednu padělanou bankovku nominální hodnoty 100 USD za 40 EUR, následně se obžalovaní vrátili dne [REDACTED] 2023 do [REDACTED] s pravidelným příletem v 08:55 hod., načež k realizaci záměru uvést padělané bankovky do oběhu nejméně [REDACTED] dne [REDACTED] 2023 v 11:34 hod. úspěšně směnil ve směnárně společnosti Euroexchange, s. r. o., v [REDACTED] bankovky amerických dolarů v celkové výši 150 USD, včetně jedné padělané bankovky nominální hodnoty 100 USD, aniž by došlo k odhalení a zadržení tohoto padělku, [REDACTED] dne [REDACTED] 2023 ve 12:22 hod. předložil ve směnárně společnosti MIFIN, s. r. o., v [REDACTED] ke směně 3 padělané bankovky nominálních hodnot 100 USD, které pracovnice směnárny s podezřením na padělání zadržela, přičemž odborným vyjádřením České národní banky bylo následně prokázáno, že o padělky, z toho 2 bankovky stupně nebezpečnosti 2 „nebezpečný“ a jedna bankovka stupně nebezpečnosti 3 „zdařilý.“

2. Obžalovaný [REDACTED] byl odsouzen pro zločin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea druhá tr. zákoníku účastenstvím ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Za tento zločin a za sbíhající se zločin organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, na jehož spáchání se podílel jako pachatel trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 9. 2024, č. j. 7 T 4/2024-16665, který nabyl právní moci téhož dne, byl podle § 340 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 a § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků a dvou měsíců. Pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen peněžitý trest v celkové výměře 440 000 Kč, trest propadnutí věci a trest propadnutí náhradních hodnot (specifikovaných v napadeném rozsudku).
3. Obžalovaný [REDACTED] a [REDACTED] byli odsouzeni pro zločin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea druhá tr. zákoníku, obžalovaný [REDACTED] podle § 233 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků se zařazením do věznice s ostrahou, obžalovaný [REDACTED] podle § 233 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a deseti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.
4. Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání stání zástupce i všichni tři obžalovaní.
5. Státní zástupce ve svém odvolání podaném do výroků o vině i o trestu v neprospěch všech obžalovaných argumentoval tím, že obžalovaní jednali v úmyslu přímém, a to od samého počátku, když v [REDACTED] pořizovali dolarové bankovky s vědomím, že jde o padělky. Okresní soud svůj závěr o nepřímém úmyslu výslovně opírá o obsah telefonátu mezi obžalovaným [REDACTED] a [REDACTED], avšak zcela pomíjí, že obsah hovoru je v logickém rozporu s konstrukcí o nepřímém úmyslu. V tomto telefonátu spolu jmenovaní řeší téma padělaných dolarů. Na poznámku [REDACTED], že byl obžalovaný [REDACTED] podveden, tento odpovídá, že věděl, co to je, ale tvrdili, že je to kvalita. Jestliže měli být obžalovaní pouze srozumění s tím, že v [REDACTED] pořízené bankovky jsou pravděpodobně padělky, nelze přesvědčivě vysvětlit, proč v telefonátu [REDACTED] uváděl, že je prodejci ujistňovali o kvalitě. Pokud ale vědomě nakupovali padělky bankovek, pak logicky – pro úspěšné udání takových padělků do oběhu – měli zájem na tom, aby šlo o padělky kvalitní. V další části hovoru, v čase 02:57, [REDACTED] konstatuje, že bankovky nebyly pravé, nýbrž falešné. Na to obžalovaný [REDACTED] bezprostředně reaguje sdělením, že bankovky nebyly pravé ve smyslu, že nemohly být pravé, protože kdyby měl pravé, nemohl by mít zisk. Rovněž tato část hovoru tudíž neodpovídá myšlenkové konstrukci okresního soudu o nepřímém úmyslu, neboť obžalovaný [REDACTED] hovoří o vědomém pořízení padělků bankovek, nikoliv o pouhé pravděpodobnosti, že možná pořídil padělky. V další části hovoru obžalovaný [REDACTED] popisuje, že ve směnárnách chtěli zjistit, zda bankovky budou akceptovány. Toto sdělení o testování bankovek ve směnárnách je třeba chápat v kontextu s předchozí pasáží o kvalitě bankovek. Ve směnárnách obžalovaní neověřovali pravost bankovek, nýbrž kvalitu padělku. Proto i toto vyjádření odůvodňuje záměr o úmyslu přímém. Okresní soud dle státního zástupce provedené důkazy logicky správně nevyhodnotil. Úvahy o pouhém srozumění jsou v rozporu s tím, že pro obžalované byla významná kvalita bankovek. Dále státní zástupce namítal, vzhledem k tomu že všichni tři obžalovaní by měli být uznáni vinnými ze spáchání trestného činu v úmyslu přímém, měli by

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

v návaznosti na to být přehodnoceny i výměry ukládaných nepodmíněných trestů. Ačkoliv okresní soud zejména u obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] konstatoval absenci polehčujících okolností, uložil jim tresty pod spodní hranicí zákonné trestní sazby. U obžalovaného [REDAKCE] jeho vyjádření v hlavním líčení okresní soud důvodně nepovažoval za doznání ve smyslu tr. zákoníku. Okresní soud ovšem pominul, že pomoc ze strany tohoto obžalovaného byla pro vykonání činnosti zcela rozhodující, neboť to byl právě on, kdo měl kontakt na prodejce padělků, kdo jej zprostředkoval, a kdo s prodejci s ohledem na jazykovou bariéru komunikoval a uskutečnil vlastní nákup padělků. Dále státní zástupce poukázal na to, že žalovaný rozsah nakoupených a do oběhu uváděných padělků je minimální prokázaný. Z toho ovšem nelze dovozovat menší závažnost činu v situaci, v níž se jednalo o první nákup „na zkoušku“ k ověření kvality padělků. Skutková podstata předmětného zločinu nestanoví minimální rozsah do oběhu udaných padělaných peněz. Trestní sazba tudíž odpovídá závažnosti činu, při kterém je do oběhu uváděna byť i jedna jediná bankovka. To, že obžalovaní neuvedli do oběhu větší počet bankovek, není samo o sobě důvodem po snížení dolní hranice trestní sazby. Takový krok je vždy mimořádným opatřením, které by mělo být odůvodněno mimořádnými skutečnostmi. Okresní soud vyzdvihl výměry nevykonaných trestů obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], ale nezdůvodnil, proč právě povaha a závažnost nyní projednávaného trestného činu a zejména osob těchto pachatelů mají být důvodem pro mimořádné snížení trestu. Aplikace § 58 odst. 4 tr. zákoníku v případě existence předchozího nevykonaného trestu není automatická a vždy je třeba zvlášť zdůvodnit mimořádnost takového rozhodnutí. Minimální prokázaný rozsah do oběhu uváděných padělků neznamena minimální závažnost jednání, neboť zjištěný rozsah pouze odpovídal tomu, že obžalovaní chtěli zatím pouze otestovat kvalitu padělků. Soud dále nezdůvodnil, proč (při absenci jakékoli polehčující okolnosti) mají mimořádné snížení trestu odůvodňovat osoby obžalovaných bratrů [REDAKCE], kteří se oba v minulosti opakovaně dopouštěli majetkové trestné činnosti spojené se vznikem vysokých škod, oba vykonávali nepodmíněné tresty odnětí svobody a nyní projednávaného jednání se oba dopustili ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Úvaha soudu, že by Tito obžalovaní měli v případě odsouzení jít „pro 200 padělaných dolarů do vězení fakticky na 6 nebo 8 let,“ je věcně nesprávná. Obžalovaným nebyly v projednávané věci navrhovány tresty v uvedených výměrách, a soud by měl dokázat odlišit nevykonanou část dříve uloženého trestu, vzít v potaz závažnost trestné činnosti, jíž se nevykoná část trestu týká, a také vzít do úvahy, co spáchání nyní projednávané trestné činnosti o osobách obžalovaných vlastně vypovídá. Recidiva by při absenci jakýchkoli polehčujících okolností měla být primárně vnímána jako přitěžující okolnost, nikoliv okolnost odůvodňující zmírnění postihu. Státní zástupce proto navrhl, aby krajský soud rozsudek zrušil a rozhodl sám tak, že všichni obžalovaní budou uznáni ze spáchání trestného činu v úmyslu přímém (vypuštěním slova „pravděpodobně“ z popisu skutku) a budou jim uloženy přísnější tresty, a to nikoliv pod spodní hranicí zákonné trestní sazby. Obžalovanému [REDAKCE] navrhl uložení souhrnného trestu odnětí svobody v trvání 4 let a 8 měsíců, obžalovanému [REDAKCE] trestu odnětí svobody v trvání 4 let a obžalovanému [REDAKCE] trestu odnětí svobody v trvání 3 let a 8 měsíců, u všech se zařazením do věznice s ostrahou.

6. Obžalovaný [REDAKCE] ve svém odvolání namítl, že skutek měl být správně kvalifikován jako pomoc ke spáchání přečinu padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 1 tr. zákoníku, když jeho úmysl směřoval právě k tomuto trestnému činu. Podotkl, že ve vztahu ke zbylým dvěma spoluobžalovaným byl dovozem toliko nepřímý úmysl k udání padělaných

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

peněz jako pravých. Ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] jako pomocníkovi dle ust. § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku však je třeba dokázat úmysl pomoci, který musí zahrnovat povědomí o tom, k čemu hlavnímu pachateli vlastně pomáhá. Nebylo prokázáno, zdali si byl vědom, že zbylí dva obžalovaní mají v plánu peníze udat jako pravé. Z jeho pohledu se jako logický a očekávatelný postup jevílo, že si spoluobžalovaní například nechají obstarané peníze zkontrolovat v České národní bance, a to s ohledem na nízký počet nakoupených bankovek a skutečnost, že takovýto postup je i přímo doporučen na stránkách České národní banky a nepředstavuje žádné riziko trestního stíhání ani jiných problémů se zákonem. Pokud by bankovky byly shledány jako pravé, byly by jim vráceny. Tím, že spoluobžalovaní šli bankovky udat do směnárny, vystavili se naprosto zbytečnému riziku trestního stíhání. Takový nelogický postup spoluobžalovaných obžalovaný [REDAKCE] nemohl očekávat. Z provedených důkazů nevyplyvá, že by obžalovaný o záměru spoluobžalovaných udat bankovky jako pravé věděl nebo to s nimi řešil před pokusem je udat do směnárny. S ohledem na nesprávnou právní kvalifikaci je pak zapotřebí snížit trest, který mu byl uložen. I kdyby však snad ke změně právní kvalifikace nedošlo, obžalovaný má za to, že souhrnný trest je s ohledem na jeho osobní poměry a zejména jeho chování ve výkonu trestu a po podmíněném propuštění z výkonu trestu, příliš přísný. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 9. 2024, č. j. 7 T 4/2024-16665, byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání zločinu organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odst. 1, 3 písm. a), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře 3 let. Dále mu byl uložen dle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku peněžitý trest v celkové výměře 300 000 Kč. Obžalovaný celý peněžitý trest řádně zaplatil a vykonal $\frac{2}{3}$ trestu odnětí svobody. Dne [REDAKCE] 2025 byl pro dobré chování podmíněně propuštěn, byla mu stanovena zkušební doba v délce 4 let a 6 měsíců a byl mu stanoven dohled probačního úředníka. Od té doby je obžalovaný na svobodě, plní podmínky dohledu, je ekonomicky aktivní, chová se řádně a nedopouští se již žádné další protiprávní činnosti. Napadeným rozsudkem byl však tento uložený trest zrušen a postupem dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl uložen trest souhrnný, kterým bylo (vedle obligatorních trestů propadnutí věci a propadnutí náhradní hodnoty, které obžalovaný nerozporuje) rozhodnuto o uložení nového trestu odnětí svobody ve výši 4 let a 2 měsíců, a dále byl uložen peněžitý trest v celkové výměře 440 000 Kč. Obžalovaný má za to, že zejména zvýšení trestu odnětí svobody se v jeho případě jeví jako nepřiměřeně přísné a neúčelné. S ohledem na skutečně nízký rozsah nyní projednávaného trestného činu, kdy obžalovaný pomohl s nákupem pouhých čtyř kusu stodolarových bankovek se jeví jako nepřiměřeně přísné, aby byl souhrnný trest odnětí svobody zvýšen o 14 měsíců. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil ještě před svým odsouzením Krajským soudem v Hradci Králové, přičemž již vykonal více než 2 roky. Již takový trest na něj jistě dostatečně zapůsobil a bylo dosaženo převýchovy. O tom svědčí i bezproblémové chování a plnění povinnosti po podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Tím, že by se v důsledku uložení souhrnného trestu obžalovaný musel vrátit do výkonu trestu odnětí svobody, by nemohlo být dosaženo žádného dalšího preventivního nebo resocializačního působení na obžalovaného, neboť již uložený a vykonaný trest splnil svou funkci. V úvahu připadá (zcela souladně s § 39 odst. 8 tr. zákoníku) například další zvýšení peněžitého trestu, případně i na vyšší celkovou výměru, nežli je 440 000 Kč, a to s ohledem na skutečnost, že obžalovaný se jako pomocník účastnil na hospodářském trestném činu. Obhájce na závěr podotýká, že takovýto postup je rovněž v rozporu s novou trestní politikou státu, dle které je značně preferované ukládání peněžitých trestů. Obžalovaný navrhl zrušit výrok o vině i o trestu a věc vrátit okresnímu soudu k novému projednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

7. Dle odvolání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] je namístě v posuzovaném případě aplikovat tzv. materiální korektiv v podobě zásady subsidiarity trestní represe zakotvený v § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Okresní soud se sice touto otázkou zabýval, nicméně nikoliv v dostatečné míře. Zásada subsidiarity trestní represe a princip ultima ratio se dle nich uplatní zejména tehdy, neodpovídá-li posuzované jednání z hlediska své závažnosti běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty, přičemž odkazovali na judikaturu Nejvyššího soudu. V rozsudku ze dne 16. 6. 2004, sp. zn. 5 Tdo 367/2004 Nejvyšší soud dospěl k závěru, že v případě, kdy se trestná činnost vztahující se pouze ke třem kusům padělaných či pozměněných bankovek, které navíc obžalovaná přijala, aniž by věděla, že se jedná o padělané bankovky, nebyla naplněna nutná míra společenské škodlivosti k tomu, aby byla věc řešena podle trestního práva. V projednávané věci se u obžalovaného [REDAKCE] jedná o 3 bankovky a v případě obžalovaného [REDAKCE] dokonce pouze o jednu bankovku, jejíž pravost je navíc sporná. Údajný zisk byl nulový či marginální, nebyla prokázána systematická ani organizovaná činnost a šlo o ojedinělý skutek bez širších dopadů. Dále obžalovaní poukazovali na to, že u obžalovaného [REDAKCE] nebylo provedeným dokazováním dovozeno, že padělané nebo pozměněné peníze udal jako pravé nebo platné, tedy že svým jednáním naplnil objektivní stránku posuzovaného trestného činu. Okresní soud ve skutkové větě rozsudku uvádí, že obžalovaný [REDAKCE] úspěšně směnil dne [REDAKCE] 2023 ve směnárně společnosti Euroexchange, s.r.o. v [REDAKCE], mj. bankovku v nominální hodnotě 100 USD, aniž by došlo k odhalení a zadržení tohoto údajného padělku. Z toho plyne, že předmětná bankovka nebyla vůbec zajištěna ani následně předložena České národní bance k odbornému posouzení, neexistuje k ní žádný znalecký posudek a k dispozici není ani kamerový záznam, který by umožňoval učinit spolehlivé skutkové závěry o povaze směněné bankovky. Naopak ze zprávy směnárny vyplývá pouze to, že v rozhodném období nebyla zadržena žádná podezřelá bankovka uvedené nominální hodnoty. Za této důkazní situace soud nenahradil absenci relevantních důkazů jejich doplněním, nýbrž ji překlenul pouhou spekulativní úvahou. Konkrétně v bodě 24. odůvodnění rozsudku uvádí, že by bylo „extrémní a nelogické,“ aby osoba obchodující s padělanými bankovkami kombinovala bankovky pravé a padělané, tudíž musel obžalovanému [REDAKCE] poskytnout padělanou bankovku. Takový závěr však postrádá jakoukoli oporu v provedeném dokazování. Provedeným dokazováním totiž nebylo zjištěno, o jaký balík bankovek se jednalo, jaké bankovky v něm byly obsaženy, ani to, zda šlo o padělky, kradené pravé bankovky. Uvedený závěr tak nepředstavuje skutkové zjištění, nýbrž nepodloženou domněnku. Soud se rovněž nedostatečně vypořádal s obhajobou obžalovaných, že zakoupené bankovky pocházejí ze [REDAKCE], resp. z bank zasažených válečným konfliktem. Tato verze není v rozporu s provedenými důkazy a připouští závěr, že alespoň část předmětné hotovosti mohla být pravá. Skutečnost, že směna v [REDAKCE] proběhla bez jakéhokoli podezření ze strany pracovnice směnárny, ostatně může nasvědčovat právě tomu, že konkrétně směněná bankovka byla pravá. Objektivní stránka zločinu podle § 233 odst. 2 tr. zákoníku předpokládá, že pachatel udal padělané peníze jako pravé. Není-li však spolehlivě prokázána samotná padělanost předmětné bankovky, nemůže být naplnění tohoto znaku skutkové podstaty vůbec dovozováno. Dále poukazovali na to, že aby došlo k naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty, tak musí být u pachatele dána vědomost o tom, že jde o padělané či pozměněné peníze, případně alespoň srozumění s touto skutečností (úmysl přímý či nepřímý). Obžalovaní [REDAKCE] od počátku trestního řízení konstantně uváděli, že jim bylo deklarováno, že dolary pocházejí ze [REDAKCE], případně z bank zasažených válečným konfliktem. Jejich případné pochybnosti se tak mohly vztahovat nanejvýš k původu, stáří či Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

obecné kvalitě bankovek. V posuzovaném případě se jednalo o velmi kvalitní padělky, jak vyplývá ze zprávy České národní banky i svědectví [REDACTED]. Za této situace nelze bez dalšího dovozovat, že obžalovaní [REDACTED] věděli či mohli vědět, že jde o padělky, neboť kvalita provedení sama o sobě vylučuje možnost jejich rozpoznání běžnou osobou. V návaznosti na provedené odposlechy obžalovaní uvedli, že výrok „věděl jsem, co to je“ je plně slučitelný i s retrospektivním hodnocením situace, tedy s tím, že v [REDACTED] 2023, kdy hovor proběhl, obžalovaný [REDACTED] již věděl, že se jednalo o padělky, neboť tuto informaci získal dodatečně. Touto alternativní interpretací se však okresní soud nijak nezabýval. Kromě toho došlo k izolovanému vytržení jednotlivých vět z kontextu hovoru, bez přihlídnutí k celkové situaci, jazykovému projevu a časovým souvislostem. Pokud jde o výpověď spoluobžalovaného [REDACTED], který v hlavním líčení uvedl, že měl obžalované [REDACTED] upozornit na své podezření, že nakupované dolary mohou být padělky, obžalovaní podotkli, že tento vystupuje v postavení spoluobžalovaného s vlastním procesním zájmem na výsledku řízení. Je proto zcela přirozené, že mohl mít motivaci prezentovat skutkový děj způsobem, který relativizuje jeho vlastní podíl, a naopak přesouvá těžiště odpovědnosti na další osoby. Tvrdí-li, že obžalované varoval před rizikem padělků, není racionálně vysvětleno, proč současně aktivně zajišťoval kontakt na prodejce, jednal s ním jménem obžalovaných a celou transakci fakticky organizoval a umožnil. Věrohodnost výpovědi obžalovaného [REDACTED] je dále zásadně oslabena jeho předchozími vyjádřeními při podávání vysvětlení. Nevěrohodnost výpovědi dále podtrhují konkrétní skutková zjištění. Pokud obžalovaný [REDACTED] tvrdí, že jeho jedinou motivací k cestě do [REDACTED] bylo „se zadarmo podívat do [REDACTED]“, je toto tvrzení vyvráceno zjištěním policejního orgánu, podle něhož byla rezervace letenek provedena s jeho kontaktními údaji a hrazena jeho vlastní platební kartou. Takové okolnosti svědčí o aktivní a iniciativní roli, nikoli o pasivní účasti. Rovněž tvrzení, že obžalované upozornil na možnost, že dolary jsou padělky, zůstává zcela neprokázáno. Ze zajištěných odposlechů a komunikace s rodinnými příslušníky ([REDACTED]) vyplývá, že si byl vědom možnosti, že dolary jsou padělky, on sám. Tyto důkazy však nijak nedokládají, že by tuto informaci předal obžalovaným [REDACTED]. Naopak z logiky věci plyne, že by takovým upozorněním riskoval zmaření transakce, na jejíž realizaci měl zjevný zájem. Opírá-li se závěr o zavinění převážně o výpověď spoluobžalovaného zatíženou zjevným procesním zájmem, je nezbytné, aby byla taková výpověď přesvědčivě podporována dalšími, na ní nezávislými důkazy. To se však v projednávané věci nestalo. Nad rámec výše uvedeného je napadený rozsudek dle obžalovaných zatížen zásadním vnitřním rozporem mezi skutkovou větou výroku o vině a jeho odůvodněním, a to konkrétně ve vztahu k formě zavinění. Skutková věta pracuje s formulacemi, podle nichž obžalovaní „projevili zájem o nákup takových bankovek,“ „za účelem nákupu padělků bankovek odletěli“ a prostřednictvím [REDACTED] jednali o množství a ceně „nakupovaných padělků.“ Takový popis skutkového děje však implikuje vědomé, cílené a plánované jednání směřující k pořízení padělaných bankovek, tedy jednání odpovídající přímému úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Jinými slovy, skutková věta předpokládá, že obžalovaní nejen věděli o tom, že se jedná o padělky, ale že právě s tímto vědomím a cílem jednali. Odůvodnění rozsudku však v bodu 19. výslovně uvádí, že přímý úmysl obžalovaným prokázán nebyl a že soud dovozuje toliko úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Takový závěr je však s formulací skutkové věty v přímém rozporu. Obžalovaní proto namítají, že skutková věta výroku o vině neodpovídá skutkovým a právním závěrům soudu ohledně formy zavinění, což zakládá nepřezkoumatelnost rozsudku i jeho nesprávné právní posouzení. Dále obžalovaní

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

okresnímu soudu vytýkali, že neprovedl překlad odposlechů komunikace mezi obžalovaným [REDACTED] a jeho příbuznými s odůvodněním, že nebylo vhodné hlavní líčení dále odročovat z důvodu efektivity, rychlosti a hospodárnosti řízení. Takové odůvodnění však neobstojí, neboť se jednalo o důkaz potenciálně exkulpační povahy, který mohl významně přispět k objasnění skutečného rozsahu vědomosti zprostředkovatele obchodu i k posouzení věrohodnosti jeho následné usvědčující výpovědi. Jejich neprovedení proto nelze považovat za projev procesní ekonomie, nýbrž za opomenutý důkaz, kterým soudu prvního stupně zatížil rozsudek vadou, pro kterou jej nelze aprobovat jako věcně správný. Obžalovaní považují okresním soudem uložené tresty na nepřiměřené a úvahy soudu prvního stupně vedoucí k výměře uložených trestů za nesprávné. Dle obžalovaných okresní soud pochybil, když v jejich případě vyloučil aplikaci ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Aplikace tohoto ustanovení není podmíněna doznáním obžalovaných, nýbrž okolnostmi případu nebo poměry pachatele. Své rozhodnutí, proč okresní soud dané ustanovení neaplikoval, ani řádně neodůvodnil. Okresní soud se také nedostatečně zabýval možností uložit obžalovaným peněžitý trest. Takový postup je vyžadován tzv. depenalizační novelou tr. zákoníku účinnou od 1. 1. 2026. Obžalovaní jsou přesvědčeni, že v předmětné věci byly naplněny všechny podmínky pro uložení peněžitého trestu. Vzhledem ke všemu výše uvedenému obžalovaní navrhli, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a rozhodl tak, že se obžalovaný [REDACTED] a obžalovaný [REDACTED] zprošťují obžaloby, eventuálně aby věc vrátil soudu prvního stupně.

8. Z podnětu řádně podaných opravných prostředků krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu správnost výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce i obžalovaných jsou důvodná, neboť ve věci byly shledány vady zakládající zrušovací důvody ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b), c), d) i e) tr. řádu, a to jak v rámci námitek uplatňovaných v podaných odvoláních, tak i nad jejich rámec.
9. Především je třeba konstatovat, že dosavadní skutková zjištění neumožňují bez důvodných pochybností učinit závěr o vině obžalovaného [REDACTED]. Argumentace okresního soudu, podle níž měla u tohoto obžalovaného předmětná bankovka pocházet ze „stejného paklu peněz překupníka“ jako bankovka u jeho bratra, obžalovaného [REDACTED], u níž bylo prokázáno, že se jednalo o padělek, sama o sobě nepostačuje k učinění spolehlivého závěru o vině obžalovaného [REDACTED]. Takové tvrzení postrádá potřebnou důkazní oporu. Předmětná bankovka nebyla v průběhu trestního řízení zajištěna, a nemohla tak být podrobena relevantnímu znaleckému zkoumání, kamerový záznam ze směnárny o průběhu transakce nebyl obstarán (srov. zprávu na č. l. 751–775) a spis neobsahuje ani vyjádření příslušného pracovníka směnárny k tomu, zda v rozhodné době vzniklo podezření na padělanou bankovku. Ze spisového materiálu přitom vyplývá indicie, že pracovnice směnárny měla bankovku od obžalovaného [REDACTED] přijmout až poté, co byla technickým zařízením vyhodnocena jako podezřelá. Za této důkazní situace považuje krajský soud za nezbytné dokazování doplnit a pokusit se odstranit uvedené pochybnosti, pokud to ovšem s ohledem na značný časový odstup od projednávané události bude ještě reálně možné. Nabízí se např. provedení výslechu pracovníka směnárny, který předmětnou bankovku převzal, případně vyžádání zprávy od příslušné směnárny o způsobu nakládání se směnnými bankovkami, tedy zda jsou po převzetí bezprostředně vráceny do oběhu, či zda podléhají nějakému centrálnímu svozu, evidenci nebo následné kontrole, případně zda jsou předávány peněžním ústavům nebo České národní bance k dalšímu zpracování. Teprve po Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

objasnění těchto skutečností bude možné učinit spolehlivý závěr, zda je (bylo) možné předmětnou bankovku dohledat. Lze zdůraznit, že právě nezajištění údajně padělané bankovky představuje v posuzované věci zásadní deficit dokazování, který se významně promítá do hodnocení skutkového stavu i do následných právních závěrů.

10. Za pozornost dále stojí právní kvalifikace posuzovaného jednání, a to s přihlédnutím k usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2021, sp. zn. 5 Tdo 650/2021. Podle něj znak „udání“ padělaných peněz spočívá v tom, že pachatel použije padělané peníze jako pravé, tedy je v jakékoli formě odevzdá jiné osobě jako peníze pravé a platné (případně jako peníze vyšší hodnoty), např. při půjčce, prodeji, úhradě za služby, poskytnutí do zástavy, směně či darování. Udáním se pak obecně rozumí uvedení padělaných nebo pozměněných peněz do oběhu, aniž by je pachatel sám padělal či pozměnil. Převládající aplikační praxe i právní doktrína přitom dovozují, že znak „udání“ je naplněn pouze tehdy, je-li pachatel při předání peněz úspěšný, tj. pokud protistrana takové peníze jako pravé a platné akceptuje a převezme je v jejich funkci oběživa jakožto všeobecného prostředku směny. V opačném případě se jedná toliko o pokus udání (např. jestliže pokladní ihned rozpozná padělek a odmítne jej převzít či jej zadrží, aniž by došlo k jeho uvedení do oběhu). V nyní projednávané věci je nezbytné uvedená východiska důsledně aplikovat. Ve vztahu k jednání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] nelze přehlédnout, že k zadržení padělané bankovky došlo ještě před jejím směněním, tedy v okamžiku, kdy ještě nebyla součástí peněžního oběhu. Okresní soud přesto skutek právně kvalifikoval jako dokonáný trestný čin. I s touto otázkou se tak bude muset okresní soud v dalším řízení náležitě vypořádat.
11. Dále lze přisvědčit argumentaci státního zástupce uplatňované v podaném odvolání ve vztahu k posouzení formy zavinění. Okresní soud sice dospěl k závěru o existenci úmyslu nepřímého, avšak s ohledem na zjištěné skutkové okolnosti se jeví jako přílehavější závěr, že obžalovaní jednali v úmyslu přímém. V tomto směru je významná zejména výpověď obžalovaného [REDAKCE], a to ve spojení s obsahem provedených odposlechu. Z těchto důkazů lze dovodit, že obžalovaní již před odjezdem do [REDAKCE] disponovali informací o tom, že předmětné bankovky jsou padělané, přesto se rozhodli cestu uskutečnit a ani zmiňovaná skutečnost je od jejich jednání nikterak neodradila. Dále je třeba poukázat na obsah odposlechu, v němž se obžalovaný [REDAKCE] vyjadřuje o kvalitě bankovek. Pokud by se jednalo o bankovky pravé, byť pocházející z nelegální činnosti (např. odcizené z bank v [REDAKCE] či jiné oblasti Blízkého východu), nemělo by význam hovořit o kvalitě. U pravých bankovek není důvod zvažovat jejich kvalitu ve vztahu k možnosti jejich uplatnění v oběhu. Obžalovaný [REDAKCE] ve svých vyjádřeních nadto uváděl, že v případě pravých bankovek by nedosáhl žádného zisku, a současně jej zajímalo, jak na předmětné bankovky zareaguje přístroj či pracovníce směnární. I tato tvrzení zapadají do celkového kontextu provedených důkazů a dále podporují závěr o tom, že obžalovaní si byli vědomi povahy bankovek, tedy toho, že nejsou pravé, a s touto skutečností při svém jednání kalkulovali. Uvedené skutečnosti v jejich souhrnu nasvědčují tomu, že obžalovaní jednali se záměrem uvést padělané bankovky do oběhu, tedy v úmyslu přímém. Touto otázkou se bude okresní soud v dalším řízení povinen znovu zabývat a své právní závěry v tomto směru náležitě, srozumitelně a přesvědčivě odůvodnit. Forma zavinění musí být současně adekvátně vyjádřena ve skutkové větě tak, aby z ní bylo jednoznačně a přesně patrné, v jaké konkrétní formě úmyslu obžalovaní jednali.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

12. Pokud jde o mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 4 tr. zákoníku, k němuž okresní soud přistoupil, je třeba konstatovat, že napadený rozsudek v tomto směru postrádá přesvědčivé odůvodnění. Okresní soud nevysvětlil, z jakých konkrétních důvodů považoval za splněné zákonné podmínky pro použití tohoto výjimečného institutu, a to zejména ve vztahu k povaze a závažnosti projednávané trestné činnosti a k osobním poměrům obžalovaných bratrů [REDACTED].
13. Okresní soud v bodě 29. napadeného rozsudku u obžalovaných bratrů [REDACTED] konstatuje existenci přitěžujících okolností, přičemž současně u nich neshledává žádnou polehčující okolnost (srov. první větu bodu 28. napadeného rozsudku). Po vyhodnocení jejich osobních poměrů pak dospívá k závěru, že jim nelze uložit jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody, a současně poukazuje na vysokou společenskou škodlivost jejich jednání, byť spáchaného v relativně omezeném rozsahu. Následně však s odkazem na délku nevykonaných částí trestů odnětí svobody, z nichž byli obžalovaní podmíněně propuštěni (u obžalovaného [REDACTED] se jedná přibližně o čtyři roky a pět měsíců, u obžalovaného [REDACTED] přibližně o dva roky a jedenáct měsíců), a při zohlednění rozsahu trestné činnosti uzavírá, že uložení trestu odnětí svobody i při samé spodní hranici zákonné trestní sazby by bylo nepřiměřeně přísné. Uvedené úvahy okresního soudu považuje krajský soud za vnitřně rozporné. Na jedné straně okresní soud hodnotí jednání obžalovaných jako vysoce společensky škodlivé a akcentuje jejich výrazně negativní kriminální minulost; na straně druhé však – s poukazem na omezený rozsah trestné činnosti, u něhož současně předtím uváděl, že z hlediska společenské škodlivosti není významný – dospívá k závěru, že je namíste uložit obžalovaným tresty pod dolní hranici zákonné trestní sazby.
14. Krajský soud nesdílí závěr okresního soudu, že by povaha a závažnost trestného činu a osoby obžalovaných odůvodňovaly aplikaci postupu spočívajícího v mimořádném snížení trestu podle § 58 odst. 4 tr. zákoníku. I po novelizaci tr. zákoníku provedené zákonem č. 270/2025 Sb. zůstává mimořádné snížení trestu výjimečným institutem, jehož použití musí být odůvodněno nejen existencí předchozích uložených a dosud nevykonaných trestů, ale také povahou a závažností stíhaného trestného činu a osobou pachatele. Je třeba zdůraznit, že obžalovaní svou trestnou činnost popírali a neprojevali žádnou sebereflexi. Jejich osobní poměry současně nelze hodnotit jako natolik mimořádné, aby odůvodňovaly aplikaci citovaného ustanovení. Nelze v této souvislosti přehlédnout jejich trestní minulost, včetně skutečnosti, že se posuzovaného jednání měli dopustit v době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Okresní soud při hodnocení povahy a závažnosti trestného činu pominul celkový charakter jednání obžalovaných, z něhož plyne, že v posuzovaném případě šlo o první tzv. testovací nákup padělaných peněz. Nejednalo se o jednání spontánní či nahodilé, nýbrž o cílenou a relativně sofistikovanou trestnou činnost, při níž si obžalovaní záměrně opatřili padělanou měnu v zahraničí.
15. Lze uzavřít, že obžalovaným hrozí trest odnětí svobody v zákonné sazbě od tří do osmi let, přičemž napadený rozsudek podle krajského soudu neobsahuje přesvědčivé odůvodnění, proč by v případě obžalovaných bratrů [REDACTED] mělo být přistoupeno k uložení trestu pod dolní hranici této sazby. Neobstojí ani úvaha okresního soudu, že by obžalovaní měli „jít pro 200 padělaných dolarů do vězení fakticky na šest nebo osm let“, neboť – jak správně poukazuje státní zástupce – takový trest nebyl obžalobou ani navrhován. Pokud by snad okresní soud v dalším řízení opětovně přistoupil k využití institutu mimořádného snížení trestu, bude nezbytné, aby všechny okolnosti takový postup odůvodňující náležitě a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

přesvědčivě vyložil. Sama existence nevykonaných trestů ovšem nepostačuje k odůvodnění použití mimořádného snížení trestu podle § 58 odst. 4 tr. zákoníku, nejsou-li současně splněny i další podmínky tímto ustanovením předvídané. Lze zároveň připomenout, že skutečnost, že obžalovaným zbývaly k výkonu podstatné části trestů, z nichž byli podmíněně propuštěni, může okresní soud zohlednit též v rámci úvah o druhu a výměře trestu podle § 39 odst. 4 tr. zákoníku.

16. U obžalovaného [REDAKCE] okresní soud v bodě 28. napadeného rozsudku přehledně vyložil úvahy, jimiž se při ukládání trestu řídil, přičemž s podstatnou částí této argumentace lze souhlasit. V jeho případě lze mimořádné snížení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku považovat za odůvodněné i s přihlédnutím k další trestní věci, k níž mu byl ukládán souhrnný trest. Okresní soud se však bude muset i v jeho případě důsledně vypořádat s otázkou jeho konkrétní role na projednávané trestné činnosti a přesvědčivě vysvětlit, proč by právě rozsah jeho účasti, popřípadě jeho podíl na odhalení této trestné činnosti, měl vést k uložení mírnějšího trestu. Tento požadavek je o to naléhavější za situace, kdy okresní soud sám hodnotil posuzovanou trestnou činnost jako vysoce společensky škodlivou.
17. Vzhledem k výše uvedeným vadám, které se týkají jak skutkových zjištění, tak právního posouzení věci a výroku o trestu, nemohl krajský soud napadený rozsudek ponechat v platnosti. Proto jej podle § 258 odst. 1 tr. řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí, přičemž jej zavázal k odstranění vytčených nedostatků, doplnění dokazování a novému hodnocení všech rozhodných skutečností ve shora naznačeném smyslu. Okresní soud se přitom bude muset vypořádat rovněž s dalšími námitkami obhajoby i státního zástupce a své závěry v souladu s požadavky § 125 odst. 1 tr. řádu řádně a přesvědčivě odůvodnit.
18. Podle § 263 odst. 1 písm. b) tr. řádu vydal odvolací soud toto kasační rozhodnutí v neveřejném zasedání, neboť shora vytýkané vady napadeného rozsudku jsou ve veřejném zasedání krajského soudu neodstranitelné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Hradec Králové 30. června 2026

JUDr. Zdeněk Korf v.r.
předseda senátu

Zpracovala
[REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]